

BOSNA I HERCEGOVINA

Brčko distrikt BiH

SKUPŠTINA

BRČKO DISTRIKTA BiH

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА

Брчко дистрикт БиХ

СКУПШТИНА

БРЧКО ДИСТРИКТА БиХ

Mladena Maglova 2, 76100 Brčko distrikt BiH, telefon i faks: 049/215-516

Младена Маглова 2, 76100 Брчко дистрикт БиХ, тел. и факс: 049/215-516

На основу члана 22 Статута Брчко дистрикта Босне и Херцеговине („Службени гласник Брчко дистрикта Босне и Херцеговине“ број 2/10 – пречишћени текст), Скупштина Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, на 63. редовној сједници одржаној 4. септембра 2024. године, усваја

ЗАКОН О ЗАШТИТИ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ У БРЧКО ДИСТРИКТУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

ДИО ПРВИ – ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1 (Предмет)

Законом о заштити животне средине (у даљем тексту: Закон) прописује се обавеза заштите животне средине ради њеног очувања, смањења ризика по живот и здравље људи, обезбјеђења и побољшања квалитета живота; заштита компоненти животне средине; информисање и приступ информацијама у области заштите животне средине; планирање заштите животне средине; стратешка процјена утицаја; процјена утицаја на животну средину; поступак издавања еколошке дозволе; спречавање великих несрећа; систем еко-означавања; управљање заштитом животне средине; финансирање активности у вези са животном средином; одговорност за штету нанесену животној средини, као и права и обавезе правних и физичких лица која обављају дјелатности прописане овим законом.

Члан 2 (Дефиниције)

Поједини изрази употребљени у овом закону имају сљедеће значење:

- а) „**биолошка разноврсност**“ је свеукупност живих организама који су саставни дио еколошких система (у даљем тексту: биодиверзитет);
- б) „**емисија**“ је директно или индиректно испуштање супстанци, вибрација, топлоте или буке у ваздух, воду или земљиште из појединачних или дифузних извора у постројењу;
- с) „**имисија**“ је концентрација супстанци у одређеном мјесту и времену у околину;
- д) „**јавност**“ обухвата једно или више физичких или правних лица, организације или неформалне групе;
- е) „**компоненте животне средине**“ су земљиште, ваздух, вода, биосфера, енергија као и изграђена животна средина која је настала као резултат дјелатности људског фактора и саставни је дио животне средине;

- f) **„коришћење животне средине“** је свака дјелатност која изазива промјене у животној средини;
- g) **„мониторинг животне средине“** је систем праћења стања животне средине, емисија и имисија;
- h) **„опасна супстанца“** је супстанца, мјешавина супстанци или препарат који је присутан као производ, нуспроизвод, талог или међупроизвод, укључујући и оне супстанце за које је основано очекивати да би могле настати у случају несреће;
- i) **„оптерећивање животне средине“** је емисија опасних супстанци или енергије у животну средину;
- j) **„оператер“** је титулар еколошке дозволе, односно правно или физичко лице које обавља или надзире дјелатност ради које је дужно обезбиједити да погони и постројења буду изграђени и функционишу сагласно овом закону или правно или физичко лице на које је пренесено овлашћење доношења економских одлука о техничком функционисању погона или постројења;
- k) **„план спречавања великих несрећа“** је план управљања и организације рада, идентификације и процјене опасности, надзора над радом, планирањем интервентних мјера и спровођењем мониторинга, који се доноси с циљем спречавања утицаја великих несрећа на људе и животну средину;
- l) **„процјена утицаја на животну средину“** је стручна процјена директног и индиректног утицаја пројекта на људе, биљни и животињски свијет, гљиве, земљиште, воду, ваздух, климу и пејзаж, материјална добра и културно наслеђе, и њихово међусобно дјеловање;
- m) **„постројење“** подразумијева једну или више техничких јединица на једном мјесту у којима се обавља дјелатност која може имати негативне утицаје на животну средину;
- n) **„природни ресурс“** је компонента животне средине, односно саставни дио животне средине који се може користити да би се задовољиле потребе друштва, изузев вјештачке средине;
- o) **„промјена у раду“** је промјена у функционисању погона или постројења или проширење постројења које може имати негативан утицај на животну средину;
- p) **„стандард квалитета животне средине“** је прописани стандард који се односи на квалитет свих компоненти животне средине;
- r) **„супстанца“** је било који хемијски елемент и његова једињења, уз изузетак радиоактивних супстанци, генетски модификованих микроорганизама и организама чија се употреба регулише посебним прописом;
- s) **„утицај на животну средину“** је промјена у животној средини настала коришћењем и оптерећивањем животне средине;
- t) **„велика несрећа“** је емисија већих размјера, пожар или експлозија усљед неконтролисаних промјена у раду постројења која представља озбиљну опасност по здравље људи или животну средину, непосредну или одгођену, унутар или ван постројења, а која укључује једну или више опасних супстанци;
- u) **„загађивање“** је директно или индиректно испуштање супстанци, вибрација, топлоте или буке у ваздух, воду или земљиште изазвано људском активношћу које може бити штетно по здравље људи или квалитет животне средине;
- v) **„загађивач“** је свако физичко или правно лице које директним или индиректним дјеловањем или пропуштањем дјеловања изазива загађење животне средине;
- z) **„заинтересована јавност“** је јавност на коју утиче или би могло утицати доношење одлука о издавању, обнављању, ревизији или дефинисању услова процјене утицаја на животну средину и издавању одговарајућих одобрења и дозвола;

- aa) „**заштита животне средине**“ подразумијева одговарајуће дјелатности и мјере које имају за циљ превенцију од опасности, штете или загађивања животне средине, смањење и отклањање штете која је настала и враћање на пријашње стање;
- bb) „**животна средина**“ је природно окружење организама и њихових заједница, укључујући и човјека, које омогућава њихово постојање и даљи развој као што је земљиште, ваздух, вода, биосфера, енергија, као и изграђена животна средина која је настала као резултат дјелатности људског фактора.

Члан 3 **(Супсидијарна примјена закона)**

На питања која нису прописана овим законом, примјењује се Закон о управном поступку Брчко дистрикта Босне и Херцеговине.

ДИО ДРУГИ – ЗАШТИТА ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

ПОГЛАВЉЕ I. ЦИЉ И НАЧЕЛА ЗАШТИТЕ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

Члан 4 **(Циљ)**

Циљеви Закона су:

- a) смањење коришћења, спречавање оптерећивања, загађења и нарушавања животне средине, као и мјере побољшања и обнове животне средине;
- b) заштита људског здравља и квалитета живота;
- c) очување и заштита природних ресурса, рационалног коришћења и обнове ресурса;
- d) међународна сарадња у области заштите животне средине;
- e) развој привреде у складу с прописаним стандардима за заштиту животне средине; и
- f) успостављање институција за заштиту и очување животне средине.

Члан 5 **(Право на живот у здравој животној средини)**

Свако лице има право на живот у здравој и еколошки прихватљивој животној средини, и дужност је сваког појединца да заштити и побољша животну средину.

Члан 6 **(Заштита и унапређивање животне средине)**

(1) Заштиту и унапређивање животне средине обезбјеђују у оквиру својих овлашћења Брчко дистрикт Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Дистрикт), предузећа, као и друга правна и физичка лица.

(2) Дистрикт успоставља сарадњу и координацију у оквирима заједничких циљева и интереса заштите животне средине са институцијама Босне и Херцеговине, Републике Српске и Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: ентитети).

(3) Дистрикт учествује у међународној сарадњи у области заштите животне средине.

Члан 7 **(Начела заштите животне средине)**

Начела заштите животне средине су:

- a) начело одрживог развоја;
- b) начело предострожности и превенције;
- c) начело замјене;
- d) начело интегралног приступа;
- e) начело сарадње и подјеле одговорности;
- f) начело учешћа јавности и приступа информацијама; и
- g) начело загађивач плаћа.

Члан 8 **(Начело одрживог развоја)**

Начело одрживог развоја животне средине подразумијева предузимање радњи ради:

- a) очувања природних ресурса ван оквира природне надокнаде;
- b) очувања необновљивих ресурса ван оквира утврђених залиха;
- c) спречавања емитовања загађујућих материја ван могућности ваздуха, воде и земљишта да их апсорбује и преради; и
- d) сталног очувања биодиверзитета, људског здравља, квалитета ваздуха, воде и земљишта, према стандардима који су потребни за очување живота људи, биљног и животињског свијета и гљива.

Члан 9 **(Начело предострожности и превенције)**

(1) Начело предострожности и превенције подразумијева коришћење природних ресурса с најнижим могућим степеном оптерећења с циљем спречавања загађивања животне средине и поновним коришћењем природних и вјештачких материјала.

(2) Када пријети опасност од непоправљиве штете по животну средину, недостатак научне подлоге не може бити разлог за одгађање увођења мјера предострожности и превенције да би се спријечила даља деградација животне средине.

(3) Коришћење животне средине организује се и обавља на начин који омогућава:

- a) одрживи развој и очување обновљивих и необновљивих ресурса;
- b) спречавање штете и опасности по здравље људи;

с) смањење штете, опасности и оптерећења животне средине.

(4) При коришћењу животне средине мора се испоштовати начело предострожности и превенције, односно пажљиво управљати и морају се економично користити компоненте животне средине, те свести на најмању могућу мјеру стварање отпада примјеном рециклаже насталог отпада, односно поновним коришћењем природних и вјештачких материјала.

(5) Корисник животне средине који изазива опасност по животну средину или узрокује штету по животну средину дужан је да одмах обустави радњу која представља опасност или узрокује штету.

(6) Уколико је штета настала као посљедица досадашњих дјелатности корисника, корисник је дужан да у што краћем року отклони и поправи насталу штету у животној средини.

Члан 10 (Начело замјене)

(1) Начело замјене подразумијева замјену технологије која би могла имати штетне посљедице по животну средину технологијом која представља знатно мањи ризик од опасности.

(2) Сваку дјелатност која би могла имати штетне посљедице по животну средину потребно је прилагодити прописаним ограничењима у погледу утицаја на животну средину.

(3) Прилагођавање дјелатности обавља се и у случају да су трошкови прилагођавања већи од вриједности коју треба заштитити.

(4) Одредбе из ставова 2 и 3 овог члана примјењују се при употреби производа, постројења, дијелова постројења, опреме и примјене производних процеса уз обавезно ограничавање загађења животне средине на извору.

Члан 11 (Начело интегралног приступа)

(1) Начело интегралног приступа подразумијева:

- a) праћење цијелог животног циклуса супстанци и производа;
- b) процјену посљедица у компонентама животне средине као резултата дјеловања супстанци;
- c) свођење настанка отпада и штетног дјеловања отпада на најмању могућу мјеру;
- d) примјену општих метода за процјењивање и поређење проблема у животној средини; и
- e) примјену мјера у односу на посљедице, попут квалитативних циљева заштите животне средине и мјера усмјерених ка изворима када су у питању емисије.

(2) Сврха начела интегралног приступа је спречавање или свођење на најмању могућу мјеру ризика од штете по животну средину у цијелости.

(3) Захтјеви за високим нивоом заштите животне средине и побољшањем квалитета животне средине саставни су дио свих политика којима је циљ развој животне средине, а обезбјеђују се у складу с начелом одрживог развоја.

Члан 12 **(Начело сарадње и подјеле одговорности)**

(1) Начело сарадње и подјеле одговорности подразумијева сарадњу, којом се заједничким дјеловањем и подјелом одговорности свих субјеката у оквиру њихових надлежности, постиже одрживи развој животне средине.

(2) Спровођење циљева везаних за животну средину остварује се сарадњом с надлежним институцијама Босне и Херцеговине, надлежнима институцијама ентитета и надлежним тијелима сусједних држава сагласно билатералним или мултилатералним међународним споразумима о заштити животне средине, као и пружањем информација и помоћи у вези са заштитом животне средине.

Члан 13 **(Начело учешћа јавности и приступа информацијама)**

(1) Начело учешћа јавности и приступа информацијама подразумијева право заинтересоване јавности на приступ информацијама које се односе на питања заштите животне средине, право учешћа у поступцима утврђивања политике и доношењу планова и програма заштите животне средине, издавању сагласности и дозвола, инспекцијском надзору и другим поступцима који се воде у складу са овим законом или другим прописима.

(2) Физичко и правно лице мора имати одговарајући приступ информацијама које се односе на животну средину, а којима располажу органи управе, укључујући и информације о опасним супстанцама и дјелатностима у њиховим заједницама као и могућност учешћа у доношењу одлука.

(3) Органи који доносе прописе и тијела надлежна за заштиту животне средине су дужни да помажу и развијају свијест јавности као и подстичу учешће у одлучивању, омогућујући доступност информација.

(4) Јавност има право да учествује у поступцима у складу са одредбама овог закона или другим прописима.

(5) С циљем постизања правне заштите или обештећења, свака заинтересована страна има право на заштиту у управним и судским поступцима.

(6) Сваки појединац има право на једнак приступ информацијама о животној средини, без дискриминације по било којем основу.

Члан 14
(Начело загађивач плаћа)

(1) Начело загађивач плаћа подразумијева да загађивач сноси укупне трошкове спровођења мјера за спречавање и смањивање загађивања, побољшања стања животне средине, који укључују трошкове превенције, третмана, одлагања и мониторинга, као и отклањања ризика по животну средину и отклањања штете нанесене животној средини.

(2) Загађивач из става 1 овог члана је одговоран за све дјелатности које имају утицаја на животну средину у складу са овим законом и другим прописима.

ПОГЛАВЉЕ II. ЗАШТИТА КОМПОНЕНТИ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

Члан 15
(Најбоља расположива техника)

(1) Заштита компоненти животне средине постиже се најбољом расположивом техником.

(2) Најбоља расположива техника је најнапреднији облик технологије који се може примијенити у индустрији под условима који задовољавају највише техничке и еколошке стандарде.

(3) Садржај најбоље расположиве технике и друга питања која се односе на најбољу расположиву технику утврђују се подзаконским актом који доноси Одјељење за просторно планирање и имовинско-правне послове (у даљем тексту: надлежно одјељење).

Члан 16
(Интегрисана заштита компоненти животне средине)

(1) Компоненте животне средине морају бити заштићене појединачно и у међусобној вези са осталим компонентама животне средине, узимајући у обзир њихове међузависне односе у складу с чим се утврђује и начин оптерећивања и коришћења компоненти животне средине.

(2) Поједине области заштите и очувања компоненти животне средине уређују се посебним законима.

Члан 17
(Заштита земљишта)

(1) Заштита земљишта односи се на заштиту површине и испод површинског слоја земљишта, формација стијена и минерала, као и њихових природних и прелазних облика и процеса.

(2) На површини или испод површине земљишта могу се обављати дјелатности и одлагати материје које не загађују и не оштећују земљиште.

(3) Приликом обављања дјелатности као што је изградња и експлоатација минералних сировина, обезбјеђује се заштита земљишта.

(4) Након престанка обављања дјелатности које укључују коришћење земљишта корисник је дужан да врати земљиште у стање у којем је било прије почетка обављања дјелатности.

(5) Заштита земљишта, коришћење и управљање земљиштем и друга питања која се тичу заштите земљишта прописују се посебним законом.

Члан 18 (Заштита ваздуха)

(1) Заштита ваздуха односи се на праћење квалитета ваздуха, смањење загађивања ваздуха загађујућим материјама испод прописаних граничних вриједности и предузимање техничко-технолошких и других потребних мјера за смањење емисије, праћењем утицаја загађеног ваздуха на здравље људи и животну средину.

(2) Планирање и спровођење мјера из става 1 овог члана, извори емисија, заштита ваздуха, надзор, учешће јавности и финансирање заштите ваздуха прописују се посебним законом.

Члан 19 (Заштита вода)

(1) Заштита вода односи се на очување површинских и подземних вода и њихових резерви, квалитета и количине, као и заштиту корита, обалних подручја и сливова.

(2) Заштитом вода обезбјеђује се спречавање или ограничавање уношења у воде опасних супстанци, праћење и испитивање квалитета површинских и подземних вода, као и квалитета отпадних вода и њихово пречишћавање.

(3) Заштита вода, планирање и спровођење мјера за заштиту вода и друга питања која се тичу заштите вода прописују се посебним законом.

Члан 20 (Заштита биљног и животињског свијета)

(1) Заштита биљног и животињског свијета обухвата заштиту организама, њихових заједница и станишта, укључујући и очување природних процеса и природне равнотеже унутар екосистема, уз обезбјеђивање њихове одрживости.

(2) Биодиверзитет се штити на начин који омогућава његов опстанак, разноврсност, обнављање и унапређивање у случају нарушености.

(3) Заштита биодиверзитета врши се на основу овог и посебног закона.

Члан 21 (Очување изграђене животне средине)

(1) Просторно-планском документацијом одређују се зоне грађења на одређеним локацијама зависно од степена оптерећења животне средине и сврхе изградње унутар појединих дијелова на одређеним локацијама.

(2) Обављање дјелатности у појединим зонама, с различитим нивоима заштите подручја, дозвољено је на начин утврђен посебним прописима у складу с природом оптерећивања животне средине и овим законом.

Члан 22 (Управљање опасним супстанцама и технологијама)

(1) Управљање опасним супстанцама, односно заштита од органских и неорганских супстанци са опасним својствима, као и планирање, организовање и предузимање превентивних и санационих мјера врши се под условима и на начин којим се обезбјеђује смањење ризика по животну средину и здравље људи.

(2) Физичко или правно лице које управља опасним супстанцама или које примјењује технологије штетне по животну средину, дужно је да предузима потребне заштитне и безбједносне мјере којима се ризик од опасности по животну средину и здравље људи своди на најмању могућу мјеру, у складу с посебним прописом.

Члан 23 (Заштита од штетног утицаја отпада)

(1) Заштита од штетног утицаја отпада по животну средину обухвата заштиту од супстанци и производа, укључујући амбалажу и материјал за паковање супстанци, односно све врсте производа који се одлажу.

(2) Ималац отпада је дужан да предузима мјере за управљање отпадом ради спречавања или смањења настајања отпада, поновну употребу рециклираног отпада, издвајање секундарних сировина и коришћење отпада као енергента.

(3) Планирање управљања отпадом, издавање дозвола за управљање отпадом, надзор над управљањем отпадом, дјелатности и одговорности управљања отпадом, прекогранично кретање отпада и накнада штете прописују се посебним законом.

Члан 24 (Заштита од буке и вибрација)

(1) Заштиту од буке и вибрација дужно је да спроводи правно или физичко лице које проузрокује буку, односно вибрације, примјеном мјера заштите којима се смањује,

спречава и отклања емисија буке, односно регулише рад постројења, уређаја, машина, транспортних средстава и апарата који проузрокују буку, односно вибрације.

(2) Дозвољени ниво буке и вибрација, мјере заштите од буке и вибрација, начин мјерења и евидентирања буке и вибрација, граничне вриједности буке и вибрација сврстане према амбијенту, намјени простора и добу дана, и друга питања везана за заштиту од буке и вибрација утврђују се правилником који доноси Влада Брчко дистрикта Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Влада), на предлог надлежног одјељења.

Члан 25 **(Заштита од зрачења и свјетлосног загађења)**

(1) Заштита од зрачења спроводи се примјеном мјера којима се спречава угрожавање животне средине и здравља људи од дејстава зрачења која потичу из јонизујућих и нејонизујућих извора.

(2) Производња и коришћење извора јонизујућих и нејонизујућих зрачења уређују се посебним законом.

(3) Свјетлосно загађење је промјена нивоа природне свјетлости проузрокована уношењем свјетлости произведене људским дјеловањем.

(4) Заштита од свјетлосног загађења обухвата мјере заштите од непотребних, некорисних или штетних емисија свјетлости у простор у зони и ван зоне коју је потребно освијетлити, те мјере заштите ноћног неба од прекомјерног освјетљења за које је одговорно правно или физичко лице које производи свјетлосно загађење.

(5) Мјере заштите од свјетлосног загађења утврђују се правилником који доноси Влада на предлог надлежног одјељења.

ПОГЛАВЉЕ III. ИНФОРМИСАЊЕ И ЕДУКАЦИЈА У ОБЛАСТИ ЗАШТИТЕ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

Члан 26 **(Систем информисања о животној средини и прикупљање информација)**

(1) Надлежно одјељење успоставља систем информисања о животној средини и налаже мониторинг животне средине, дјелатности мјерења, прикупљања, обраде и евидентирања података о коришћењу и оптерећењу животне средине.

(2) Независно од успостављања система информисања о животној средини, надлежно одјељење је дужно да редовно, правовремено и објективно обавјештава јавност о стању животне средине, односно о појавама које се прате у оквиру мониторинга емисије и имисије, као и мјерама упозорења или развоју загађења која могу представљати опасност по живот и здравље људи.

(3) Лице које има сазнања о утицајима на животну средину од интереса за јавност дужно је да о томе извјести без одлагања надлежно одјељење и надлежну инспекцију.

(4) Јавност има право приступа регистрима и евиденцијама које садрже информације и податке у складу са овим законом.

(5) Систем информисања о животној средини садржи податке о:

- a) стању компоненти животне средине;
- b) оптерећивању животне средине;
- c) потенцијалним опасностима;
- d) мјерама или активностима утврђеним ради заштите животне средине и њених компоненти, укључујући и административне мјере, као што су стратешки документи, прописи, планови, програми, споразуми;
- e) прописима и условима заштите животне средине;
- f) другим подацима од важности за опште информисање јавности о стању у сектору животне средине.

(6) Начин успостављања система информисања о животној средини и прикупљања информација уређује се правилником који доноси Влада, на предлог надлежног одјељења.

Члан 27

(Мјерење оптерећења животне средине и коришћења животне средине)

(1) Корисник животне средине дужан је да врши мјерења оптерећења животне средине и коришћења животне средине која су посљедица обављања дјелатности.

(2) Корисник животне средине дужан је да инспектору за заштиту животне средине (у даљем тексту: надлежни инспектор) омогући приступ подацима добијеним мјерењем из става 1 овог члана.

(3) Надлежни инспектор може обавезати корисника животне средине на понављање, односно обављање додатних мјерења оптерећења животне средине и коришћења животне средине.

(4) Начин вршења мјерења оптерећења животне средине и коришћења животне средине уређује се правилником који доноси Влада, на предлог надлежног одјељења.

Члан 28

(Сарадња и едукација у области заштите животне средине)

(1) С циљем заштите и унапређивања знања о животној средини надлежно одјељење сарађује с другим одјељењима и институцијама Дистрикта, као и удружењима за заштиту животне средине.

(2) Надлежно одјељење предузима мјере и пружа подршку на едукацији јавности у оквиру својих могућности.

Члан 29 **(Координација активности на заштити животне средине)**

- (1) Надлежно одјељење је дужно да координира с надлежним тијелима Босне и Херцеговине и ентитета ради обезбјеђења да су интереси Дистрикта, Босне и Херцеговине и ентитета узети у обзир при планирању и реализацији пројеката који могу имати међусобни утицај на животну средину како унутар Босне и Херцеговине, између ентитета и Дистрикта, тако и у прекограничном контексту.
- (2) Ради реализације обавеза утврђених у ставу 1 надлежно одјељење учествује у тијелима формираним на било којем нивоу власти у Босни и Херцеговини.
- (3) За потребе координације активности сагласно одредбама овог члана, Влада именује представнике у таквим тијелима, на предлог шефа надлежног одјељења.

ПОГЛАВЉЕ IV. УЧЕШЋЕ ЈАВНОСТИ И ПРИСТУП ИНФОРМАЦИЈАМА КОЈЕ СЕ ОДНОСЕ НА ПИТАЊА ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

Члан 30 **(Регистар загађивача, загађења и погона и постројења у којима су присутне опасне супстанце)**

- (1) Надлежно одјељење води електронски регистар о загађивачима, загађењима и погонима и постројењима у којима су присутне опасне супстанце о којима се мора извјештавати у складу са законским обавезама и међународним уговорима.
- (2) Електронски регистар садржи податке о погонима и постројењима који угрожавају или могу угрозити животну средину, а нарочито:
 - а) назив и адресу загађивача и локацију погона и постројења;
 - б) врсту дјелатности, сажет опис дјелатности и технолошког процеса;
 - с) податке о годишњој количини загађујуће супстанце испуштене у околину, количини опасних супстанци присутних у погону и постројењу или прослијеђених за даљи третман ван локације погона и постројења или у другу државу, количинама комуналног отпада и употреби ресурса и енергије, а нарочито воде, електричне енергије, друге енергије и других ресурса;
 - д) податке који се односе на издата одобрења и дозволе загађивачу, погону или постројењу као и промјене у раду;
 - е) податке о инспекцијском надзору, активностима и предузетим мјерама.
- (3) Загађивач је дужан да податке неопходне за електронски регистар или достави надлежном одјељењу или сам учини доступним податке о загађењу уносом истих у електронски регистар.
- (4) Електронски регистар о загађивачима, загађењима и погонима и постројењима у којима су присутне опасне супстанце доступни су јавности путем интернет-странице Владе.

(5) Надлежно одјељење дужно је да заинтересованом лицу омогући приступ и увид у електронски регистар, као и извод података из електронског регистра.

(6) Надлежно одјељење и надлежни инспектор имају директан и активан приступ електронском регистру.

(7) Врста података, начин и рокови за њихово достављање и извјештавање утврђују се правилником, који доноси Влада на предлог надлежног одјељења.

Члан 31

(Пружање информација о заштити животне средине)

(1) Надлежно одјељење пружа информације о стању животне средине на транспарентан начин.

(2) Надлежно одјељење користи штампане или електронске медије за достављање информација јавности.

(3) У случају непосредне опасности по људско здравље или животну средину, надлежно одјељење доставља хитно представницима јавности све информације које посједује и које би јавности могле омогућити предузимање мјера за спречавање или ублажавање штете која произлази из одређене опасности.

Члан 32

(Информације о животној средини и јавност)

(1) Информације о животној средини укључују све информације у писаном, визуелном, усменом, аудио, електронском и другом облику, о:

а) стању компоненти животне средине, пејзажу и природној локацији, биодиверзитету и његовим компонентама, укључујући генетски модификоване организме (у даљем тексту: ГМО) и интеракцију између тих компоненти;

б) супстанцама, енергији, буци, те активностима и мјерама, укључујући административне мјере, споразуме о заштити животне средине, политике, законодавство, планове и програме, који се односе на компоненте животне средине у оквиру тачке а) овог члана, исплативости и другим економским анализама и претпоставкама које се користе у одлучивању по питању животне средине; и

с) стању људског здравља и безбједности, условима људског живљења, културним добрима и грађевинама, онолико колико су оне под утицајем или могу бити под утицајем стања компоненти животне средине, те путем тих компоненти под утицајем фактора, активности и мјера из тачке б) овог члана.

Члан 33 (Забрана дискриминације)

- (1) У складу са одредбама овог закона јавност има приступ информацијама, могућност учешћа у одлучивању и заштити права пред управним и судским органима по питањима заштите животне средине, без дискриминације на основу држављанства, националности или мјеста становања и у случају правних лица без дискриминације на основу сједишта, односно мјеста регистрације пословног субјекта.
- (2) Злоупотреба права на покретање парнице, захтјева за плаћање одштете или покретања кривичног, прекршајног или радно-правног поступка ради кажњавања, прогона или узнемиравања лица која су остваривала своја права на учешће јавности у активностима везаним за заштиту животне средине, сматра се незаконитим.

Члан 34 (Приступ информацијама о животној средини)

- (1) На захтјев за приступ информацијама у вези са животном средином, надлежно одјељење и други органи управе и правна лица која врше јавна овлашћења, а посједују информацију о животној средини, дужни су да обезбиједи да такве информације буду доступне јавности.
- (2) Надлежно одјељење даје информације у писаном облику, најкасније у року од десет дана од дана подношења захтјева, осим у случајевима када садржај и сложеност датих информација оправдавају продужење овог рока до најдуже тридесет (30) дана.
- (3) Информација из става 1 овог члана може бити дата и у другом облику уз навођење разлога за такав облик или у случају њене доступности у другом облику.
- (4) Уколико надлежно одјељење не располаже траженим информацијама, одговара на захтјев у року од најдуже три дана или у истом року просљеђује захтјев одјељењу или органу управе за који сматра да би могло располагати траженим информацијама.
- (5) Подносилац захтјева се обавјештава о сваком продужењу датог рока и разлозима таквог продужења.

Члан 35 (Одбијање давања информација о животној средини)

- (1) Захтјев за давање информације о животној средини одбија се уколико:
- а) је захтјев неразумљив или формулисан уопштено и из истог се не може закључити која се информација тражи или
 - б) се захтјевом тражи информација која је у фази припреме или се односи на унутрашњу комуникацију органа управе, односно у случају када би давање информације било у супротности с другим прописом или би се тиме угрозио општи интерес.
- (2) Захтјев за давање информације о животној средини може бити одбијен уколико би давање информација имало штетан утицај на:

- a) међународне односе, одбрану или општу безбједност;
- b) ток правног поступка, право лица на праведно суђење и могућности суда или органа управе у спровођењу кривичног, односно дисциплинског поступка;
- c) повјерљивост информација које се односе на трговину или индустрију, уколико је повјерљивост информације утврђена посебним прописом с циљем заштите економских интереса, изузев информација о емисијама које су релевантне за заштиту животне средине;
- d) права интелектуалног власништва;
- e) повјерљивост личних података и/или исправа које се односе на физичка лица у случају да та лица нису дала сагласност за откривање датих информација јавности, уколико је то предвиђено посебним прописом;
- f) интересе трећег лица које је обезбиједило тражене информације, а да то није било обавезно и уколико то лице није дало сагласност за откривање датог материјала; и
- g) животну средину на коју се информације односе, као на примјер мјесто узгоја ријетких врста и томе слично.

(3) Надлежно одјељење у форми рјешења одбија захтјев за приступ информацијама.

Члан 36 **(Учешће јавности у поступку доношења одлука)**

(1) Надлежно одјељење обезбјеђује учешће јавности у одлучивању код вођења свих поступака који се тичу доношења одлука о животној средини у облику:

- a) спровођења јавне расправе:
 - 1) за пројекте за које се захтијева израда студије утицаја на животну средину, у облику јавне расправе;
 - 2) у случају престанка рада, затварања или рушења погона и постројења или
- b) вршења јавног увида за:
 - 1) постојеће погоне и постројења и нове погоне и постројења за које се не захтијева израда студије утицаја на животну средину;
 - 2) дјелатност опасну по животну средину или када се дјелатност намјерава обављати на осјетљивој локацији.

(2) Одредбе овог члана не примјењују се у случају доношења одлука о дјелатностима које служе за одбрану и/или безбједност.

(3) Након покретања управног поступка, надлежно одјељење обавјештава јавност о:

- a) захтјеву за процјену утицаја на животну средину, захтјеву за издавање еколошке дозволе и предложеним дјелатностима и технологијама подносиоца захтјева;
- b) облику учешћа јавности, јавној расправи или јавном увиду;
- c) мјесту на којем се може извршити увид у документацију, односно мјесту одржавања јавне расправе;
- d) информацијама о животној средини које су релевантне за предложене активности; и
- e) року за подношење примједби, предлога, мишљења и питања.

(4) Јавност се обавјештава путем средстава јавног информисања или интернет-странице Владе у писаној форми о времену одржавања јавне расправе, поступку извођења доказа, те могућности достављања доказа и информација од утицаја на рјешавање у конкретном поступку.

(5) Рок за подношење примједби, информација, анализа или мишљења потенцијално релевантних у конкретном поступку не може бити краћи од тридесет (30) дана.

(6) Примједбе, информације, анализе или мишљења прикупљени у току јавне расправе узимају се у обзир приликом доношења одлуке, о чему се јавност информише путем интернет-странице Владе, а заинтересоване стране које су доставиле своје коментаре у било којем облику у току поступка, обавјештавају се писмено у роковима прописаним за приступ информацијама.

Члан 37 **(Јавни увид у информације)**

(1) Надлежно одјељење омогућава јавни увид у информације које се односе на:

- a) опис локације, физичких и техничких карактеристика предложене дјелатности, укључујући процјену очекиваних емисија;
- b) опис знатних утицаја предложене дјелатности по животну средину;
- c) опис мјера предвиђених за спречавање и/или смањење утицаја, укључујући емисије;
- d) нетехнички резиме;
- e) приказ основних алтернативних рјешења;
- f) извјештај и стручна мишљења.

(2) Надлежно одјељење дужно је да поступа са заштићеним и повјерљивим информацијама сагласно одредбама овог закона те посебним прописима који уређују питање заштите личних података.

Члан 38 **(Право жалбе)**

(1) Против одлуке надлежног одјељења може се изјавити жалба Апелационој комисији.

(2) Жалба из става 1 овог члана може се изјавити и против одлуке о захтјеву за приступ информацијама у случају да захтјев није разматран или је на исти одговорено непотпуно или дјелимично.

ПОГЛАВЉЕ V. ПЛАНИРАЊЕ И ЗАШТИТА ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

Члан 39 **(Стратегија заштите животне средине)**

(1) Стратегија заштите животне средине (у даљем тексту: стратегија) је плански докуменат којим се утврђују циљеви и приоритети заштите животне средине, начин

њиховог остваривања, финансијски и институционални оквир за имплементацију, мониторинг, евалуацију и извјештавање.

(2) Стратегија се доноси за период од десет година.

(3) Предлог стратегије се доставља институцијама на нивоу Босне и Херцеговине и надлежним министарствима ентитета, ради давања мишљења.

(4) Мишљења, примједбе и сугестије на предлог стратегије достављају се у року од тридесет (30) дана од дана пријема предлога.

(5) Шеф надлежног одјељења доставља нацрт стратегије Влади на одобравање.

(6) Стратегију усваја Скупштина Брчко дистрикта Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Скупштина), на предлог Владе.

Члан 40 **(Садржај стратегије)**

Стратегија садржи следеће податке:

- a) оцјену стања компоненти животне средине;
- b) начела и мјере за одређивање циљева и приоритета;
- c) врсте и изворе негативног утицаја на животну средину;
- d) циљеве и смјернице за управљање животном средином;
- e) мјере за спровођење заштите животне средине;
- f) преглед просторних цјелина на којима је потребно спровести санацију угрожене животне средине;
- g) смјернице за управљање ризицима и спречавање великих несрећа;
- h) најповољније техничке, производне и привредне мјере управљања животном средином;
- i) краткорочне и дугорочне мјере за спречавање и ограничавање загађења животне средине и редослијед њиховог спровођења с роком извршавања;
- j) обавезу мониторинга животне средине у складу са закљученим међународним споразумима;
- k) изворе и процјену средстава потребних за спровођење мјера заштите животне средине;
- l) анализу трошкова и користи за спровођење мјера заштите животне средине;
- m) однос равномјерног привредног развоја и ефикасне заштите животне средине;
- n) основе унапређивања образовања на подручју заштите животне средине;
- o) основ усмјеравања научноистраживачког рада на подручју заштите животне средине;
- p) начин провјере остваривања циљева, смјерница и мјера заштите животне средине; и
- r) друге потребне податке.

Члан 41 **(Акциони план)**

- (1) Акциони план је плански докуменат за реализацију стратегије.
- (2) Акциони план садржи:
 - a) мјере и активности;
 - b) начин спровођења мјера;
 - c) редослијед остваривања мјера;
 - d) рок извршавања;
 - e) носиоце спровођења; и
 - f) пројекте и процјену средстава за спровођење плана с назначеним изворима финансирања.
- (3) Акциони план доноси Влада у року од године дана од дана усвајања стратегије, на предлог надлежног одјељења.
- (4) Акциони план се ревидира по потреби, а најмање једном у пет година.

Члан 42 **(Извјештај о стању животне средине)**

- (1) Извјештај о стању животне средине је докуменат који садржи податке о реализацији стратегије и акционог плана те стању животне средине у Дистрикту, а нарочито:
 - a) податке о стању по свакој од компоненти животне средине;
 - b) податке о утицају појединих дјелатности на животну средину;
 - c) податке о негативним утицајима на животну средину;
 - d) оцјену спроведених мјера и њихову ефикасност;
 - e) преглед остваривања циљева стратегије;
 - f) оцјену коришћења финансијских средстава за заштиту животне средине; и
 - g) друге важне податке за заштиту животне средине.
- (2) Извјештај из става 1 овог члана израђује комисија за праћење реализације стратегије и акционог плана (у даљем тексту: Комисија), сваке три године у периоду важења стратегије и акционог плана.
- (3) Комисија из става 2 овог члана има пет чланова и чине је представници надлежног одјељења, Инспектората Брчко дистрикта Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Инспекторат), Одјељења за пољопривреду, шумарство и водопривреду, Одјељења за здравство и остале услуге и Одјељења за комуналне послове.
- (4) Комисију из става 2 овог члана именује градоначелник Брчко дистрикта Босне и Херцеговине (у даљем тексту: градоначелник), на предлог шефова одјељења из става 3 овог члана и Инспектората.
- (5) Извјештај из става 1 овог члана Комисија доставља Влади на разматрање и одобравање.

ПОГЛАВЉЕ VI. СТРАТЕШКА ПРОЦЈЕНА УТИЦАЈА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ

Члан 43

(Стратешка процјена утицаја на животну средину)

(1) Стратешка процјена утицаја на животну средину (у даљем тексту: стратешка процјена) је поступак којим се претходно процјењују могући знатни утицаји на животну средину који би могли настати спровођењем стратегије и акционог плана.

(2) Стратешком процјеном се омогућава да се одлуке о прихватању стратегије и акционог плана доносе на основу познавања могућих знатних утицаја које се тичу реализације стратегије и акционог плана доносе на основу познавања могућих утицаја мјера и активности у реализацији стратегије и акционог плана које би стратегија и акциони план својим спровођењем могли имати на животну средину, а носиоцима активности и мјера се даје оквир дјеловања и омогућава укључивање битних елемената заштите животне средине у доношењу одлука.

(3) Стратешка процјена, којом се успоставља оквир за одобравање развојних пројеката, обавезно се спроводи приликом припреме стратегија, планова и акционих планова у сљедећим областима:

- a) просторног планирања и употребе земљишта;
- b) пољопривреде;
- c) шумарства;
- d) рибарства;
- e) ловства;
- f) енергетике;
- g) индустрије;
- h) саобраћаја;
- i) управљања отпадом;
- j) управљања водама;
- k) телекомуникација;
- l) туризма; и
- m) очувања природних станишта биљног и животињског свијета.

(4) Стратешка процјена се израђује на основу стратегија развоја одређеног сектора, односно карактеристика појединачног сектора, циљева његовог развоја и просторног обухвата.

Члан 44

(Стратегије и планови који не подлијежу стратешкој процјени)

Стратешкој процјени не подлијежу стратегије и други плански документи који служе искључиво за потребе цивилне заштите, проглашења елементарне непогоде, заштите и спасавања, планова управљања ризиком од поплава те финансијске и буџетске стратегије.

Члан 45
(Фазе у поступку стратешке процјене)

(1) Фазе у поступку стратешке процјене су:

- a) утврђивање обима и садржаја стратешке студије;
- b) оцјена стратешке студије од стране стручне комисије (у даљем тексту: Комисија за стратешку процјену);
- c) консултације на нацрт стратегије и акционог плана и стратешку студију, које обухватају:
 - 1) учешће заинтересоване јавности и организација;
 - 2) учешће јавности;
 - 3) консултације са одјелењима Дистрикта и јавности Дистрикта, ентитета или друге земље, уколико извршење стратегије и акционог плана може имати утицај и ван Дистрикта;
 - 4) извјештај о резултатима учествовања одјелења и јавности;
- d) оцјене нацрта стратешке студије;
- e) усвајање извјештаја надлежног одјелења одговорног за припрему стратегије и акционог плана.

(2) Консултације с представницима друге државе као и процедура прибављања и давања мишљења у вези са стратешком процјеном, воде се путем институција Босне и Херцеговине надлежних за спољну политику и заштиту животне средине.

Члан 46
(Надлежност за спровођење стратешке процјене)

Одјелење надлежно за припрему стратегије и других планских докумената дужно је да прије започињања поступка прибави мишљење надлежног одјелења о потреби за израдом стратешке процјене и обиму и садржају стратешке процјене.

Члан 47
(Утврђивање обима, садржаја и оцјене стратешке студије)

Потреба израде стратешке студије, утврђивање обима, садржаја и оцјене стратешке студије детаљно се утврђује правилником који доноси Влада на предлог надлежног одјелења.

Члан 48
(Начин спровођења стратешке процјене)

- (1) Стратешка процјена се спроводи током израде нацрта стратегије и акционог плана.
- (2) У поступку стратешке процјене обезбјеђује се информисање и учествовање јавности на начин прописан овим законом.
- (3) Изузетно од ставова 1 и 2 овог члана, приликом израде просторно-планског документа поступак стратешке процјене и информисање и учествовање јавности спроводи се у раној фази израде тог документа, у складу с посебним прописом.

Члан 49 **(Израда стратешке студије)**

- (1) У поступку стратешке процјене израђује се стратешка студија.
- (2) Стратешком студијом одређују се, описују и процјењују:
 - a) очекивани значајни утицаји на животну средину које може узроковати спровођење стратегије и акционог плана;
 - b) могућности везане за заштиту животне средине, које узимају у обзир циљеве и обухват стратегије и акционог плана.
- (3) Стратешка студија је стручна подлога која се прилаже уз стратегију и акциони план и чини њен саставни дио.

Члан 50 **(Орган надлежан за избор носиоца израде стратешке студије)**

- (1) Одјељење надлежно за припрему стратегије и акционог плана израђује стратешку студију или одлучује о избору носиоца израде стратешке студије, у складу са Законом о јавним набавкама.
- (2) Носилац израде стратешке студије може бити правно лице са сједиштем у Босни и Херцеговини.
- (3) Правна лица која су учествовала у изради стратегије или акционог плана не могу бити ангажована на изради стратешке студије.

Члан 51 **(Комисија за оцјену стратешке студије)**

- (1) Оцјену стратешке студије врши Комисија за оцјену стратешке студије коју именује Влада Дистрикта, на предлог надлежног одјељења.
- (2) Комисија за оцјену стратешке студије дужна је да заинтересованим одјељењима и организацијама достави на мишљење стратегију, акциони план и стратешку студију.
- (3) Заинтересована одјељења и организације могу доставити мишљење у року од тридесет (30) дана од дана пријема стратешке студије.

Члан 52 **(Учешће јавности у поступку израде стратешке процјене)**

На учешће јавности у поступку израде стратешке процјене аналогно се примјењују одредбе члана 36 или члана 37 овог закона.

Члан 53
(Оцјена стратешке студије)

(1) Поступак израде стратешке процјене завршава се оцјеном стратешке студије од стране Комисије за оцјену стратешке студије.

(2) Оцјена стратешке студије садржи начине на које питања заштите животне средине треба да буду интегрисана у стратегију и акциони план.

Члан 54
(Мишљење надлежног одјељења)

Надлежно одјељење у року од тридесет (30) дана од достављене оцјене комисије за оцјену стратешке студије даје мишљење, узимајући у обзир интересе заштите, очувања и унапређивања животне средине, а нарочито:

- a) степен утицаја спровођења стратегије и акционог плана на животну средину, цијенећи сваки појединачни утицај, као и кумулативни утицај на подручју које је обухваћено стратегијом и акционим планом;
- b) мјере и активности које треба предузети да би се негативан утицај реализације стратегије и акционог плана умањио или избјегао као и могуће алтернативе засноване на циљевима и географском домаћају стратегије и акционог плана;
- c) извјештај о спроведеним консултацијама с надлежним одјељењима и јавности; и
- d) начин на који се предвиђа праћење утицаја на животну средину реализације стратегије и акционог плана као и мјере које предузима ако при њиховој реализацији буде уочен већи негативан утицај на животну средину него што је то предвиђено или очекивано.

Члан 55
(Средства за стратешку процјену)

Средства за стратешку процјену, обезбјеђују се из буџета Дистрикта.

ПОГЛАВЉЕ VII. ПРОЦЈЕНА УТИЦАЈА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ

Члан 56
(Процјена утицаја на животну средину)

(1) Процјена утицаја на животну средину (у даљем тексту: процјена утицаја) обухвата идентификацију, опис, процјену, директан или индиректан утицај пројекта на:

- a) људе, биљни и животињски свијет и свијет гљива;
- b) тло, воду, ваздух, климу и пејзаж;
- c) материјална добра и културну баштину; и
- d) међудјеловање фактора наведених под тачкама a), b) и c) овог члана.

(2) Процјени утицаја не подлијежу пројекти који служе искључиво у сврху одбране или пројекти заштите и спасавања људи и материјалних добара од природних и других несрећа у случају ванредног стања.

Члан 57

(Надлежност за процјену утицаја на животну средину)

(1) Надлежно одјељење спроводи поступак процјене утицаја.

(2) У поступак процјене утицаја укључују се заинтересоване стране, надлежна одјељења, удружења грађана и заинтересована јавност.

Члан 58

(Предмет процјене утицаја на животну средину)

За пројекте који могу имати значајан утицај на животну средину с обзиром на њихову природу, величину или локацију, спроводи се процјена утицаја.

Члан 59

(Пројекти за које се обавезно спроводи процјена утицаја)

(1) Пројекти за које се обавезно спроводи процјена утицаја утврђују се правилником.

(2) Поред пројеката из става 1 овог члана, процјена утицаја потребна је и за:

- a) значајне промјене на пројектима, при чему промјена пројекта достиже прописане границе утврђене правилником из става 1 овог члана;
- b) пројекте чији раст, употреба енергије, промјена сировине, употреба воде, коришћење простора, емисије или производња прелази 25% (двадесет пет процената) од првобитно утврђених вриједности;
- c) престанак рада, рушење и затварање објеката из става 1 овог члана и престанак рада погона и постројења који подлијежу обавези процјене утицаја; и
- d) истраживачке активности из члана 74 става 4 овог закона.

(3) Пројекти за које се спроводи обавезна процјена утицаја, обим процјене на основу карактеристика појединачног пројекта, као и критеријуми на основу којих се врши процјена утицаја утврђују се правилником који доноси Влада, на предлог надлежног одјељења.

Члан 60

(Фазе процјене утицаја)

Поступак процјене утицаја спроводи се у двије фазе:

- a) поступак претходне процјене утицаја, у којем се одлучује о:
 - 1) потреби спровођења процјене утицаја;
 - 2) обиму процјене утицаја, ако је спровођење процјене утицаја обавезно; и
- b) одобравање студије о процјени утицаја.

Члан 61 **(Покретање поступка за претходну процјену утицаја)**

(1) Поступак за претходну процјену утицаја покреће се захтјевом који подносилац подноси надлежном одјељењу.

(2) Захтјев за претходну процјену утицаја садржи:

- a) опис пројекта, укључујући податке о његовој намјени и величини;
- b) извод из просторно-планског акта;
- c) податке о врсти и количини материјала који се користе, те врсти и количини очекиваних емисија;
- d) опис могућих утицаја пројекта на животну средину у току изградње, у току рада или експлоатације и у фази престанка рада и мјере за смањење наведених утицаја;
- e) опис основних и помоћних сировина и осталих извора енергије;
- f) опис животне средине на подручју под утицајем пројекта; и
- g) нетехнички резиме информација из тачака a), b), c), d), e) и f) овог става.

(3) Описи из става 2 тачака a), d), e) и f) овог члана пишу се стручним техничким језиком, са текстуалним, нумеричким и графичким подацима, а нетехнички резиме нетехничким језиком, на начин који је погодан за информисање надлежних одјељења и заинтересоване јавности.

(4) Израду захтјева за претходну процјену утицаја, подносилац захтјева може припремити сам или повјерити правном лицу које је овлашћено за обављање послова из области заштите животне средине.

(5) Надлежно одјељење може захтијевати од подносиоца захтјева додатне информације о пројекту које су му потребне за доношење одлуке о обавези спровођења и обима процјене утицаја.

Члан 62 **(Обавезни увид у захтјев за претходну процјену утицаја)**

(1) У поступку разматрања и одлучивања о захтјеву за претходну процјену утицаја, надлежно одјељење је обавезно да достави копију захтјева и обезбиједи бесплатан увид у приложене документе ради прибављања мишљења сљедећим субјектима:

- a) одјељењима надлежним за заштиту појединачних компоненти животне средине који извођењем пројекта могу бити изложени његовом значајном утицају:
 - 1) органима надлежним за заштиту културно-историјске и природне баштине,
 - 2) органима надлежним за заштиту здравља, и
 - 3) заинтересованој јавности;
- b) органу надлежном за заштиту животне средине Босне и Херцеговине и ентитета, ако се ради о пројекту чија реализација може имати значајан утицај на животну средину ентитета или друге државе, сагласно овом закону;
- c) заинтересованој јавности.

(2) Правна и физичка лица из става 1 овог члана дају мишљење, примједбе и сугестије надлежном одјељењу у вези са захтјевом и приложеном документацијом, у року од петнаест (15) дана од дана пријема копије захтјева у писменој форми.

(3) Надлежно одјељење приликом доношења одлуке узима у обзир достављена мишљења, примједбе и сугестије из става 2 овог члана.

Члан 63 (Рјешење о претходној процјени утицаја)

(1) О захтјеву за претходну процјену утицаја надлежно одјељење одлучује рјешењем.

(2) Рјешењем из става 1 овог члана утврђује се да:

- а) није потребна процјена утицаја; или
- б) је неопходна израда студије, обим и садржај студије код пројеката који у току изградње могу имати значајан утицај.

(3) У рјешењу о претходној процјени утицаја, надлежно одјељење одређује обавезу прибављања еколошке дозволе.

Члан 64 (Спровођење поступка претходне процјене утицаја)

(1) Обим студије одређује се према специфичним карактеристикама појединачног пројекта и критеријумима одређеним у правилнику из члана 59 става 3 овог закона.

(2) Приликом доношења рјешења о претходној процјени утицаја, надлежно одјељење дужно је да размотри и узме у обзир правовремено достављена мишљења и сугестије из члана 62 овог закона.

(3) Рјешење из става 2 овог члана доноси се у року од тридесет (30) дана од дана пријема захтјева.

(4) Надлежно одјељење доставља рјешење о претходној процјени утицаја из става 2 овог члана подносиоцу захтјева и исто објављује на интернет-страници Владе.

Члан 65 (Израда студије)

(1) Уколико је рјешењем о претходној процјени утицаја утврђена обавеза прибављања студије, подносилац захтјева је дужан да исту прибави од овлашћеног носиоца израде студије.

(2) Овлашћења за израду студије издата од стране надлежних органа ентитета признају се у Дистрикту.

(3) Надлежно одјељење води јавни електронски регистар носилаца израде студије којима је издато овлашћење из става 2 овог члана.

(4) Одјељења и други органи који имају надлежност или одговорност у области заштите животне средине дужни су да омогуће приступ подацима који су потребни за израду студије.

(5) Овлашћени носилац израде студије и друге документације, у складу са овим законом и прописом из става 2 овог члана одговоран је за истинитост, тачност, стручну утемељеност у вези са израдом и садржајем документације за коју му је дато овлашћење.

(6) Правилником из члана 59 става 3 утврђују се:

- a) услови за давање овлашћења носиоцима израде студије;
- b) начин и критеријуми које мора испуњавати носилац израде студије;
- c) висина накнаде трошкова издавања овлашћења носиоцима израде студије.

Члан 66 **(Садржај студије)**

(1) Садржај студије утврђује се правилником који доноси Влада на предлог надлежног одјељења.

(2) Поред садржаја утврђених у правилнику из става 1 овог члана, студија обавезно садржи и дио у којем се даје скраћени преглед достављених мишљења, примједби и сугестија заинтересованих страна у поступку претходне процјене утицаја и образложења мишљења, примједби и сугестија који су узети у обзир приликом израде студије, на начин утврђен правилником из става 1 овог члана.

(3) Уколико се ради о пројекту за који је потребно прибављање еколошке дозволе сагласно овом закону и подзаконским актима, студија садржи и план управљања отпадом који се израђује у складу с посебним законом, ако је примјењиво.

(4) Обавезан садржај студије је и евентуални утицај пројекта на животну средину ентитета или прекогранични утицај, сагласно овом закону.

Члан 67 **(Подношење студије надлежном одјељењу и обавјештавање јавности)**

(1) Подносилац захтјева доставља надлежном одјељењу по један примјерак студије у штампаној и електронској форми у року од тридесет (30) дана од дана израде студије.

(2) Надлежно одјељење је дужно у року од петнаест (15) дана од дана подношења студије да објави студију на интернет-страници Владе.

Члан 68 **(Јавна расправа)**

(1) Надлежно одјељење обавјештава и позива јавност на јавну расправу о студији.

- (2) Позив за јавну расправу доставља се најмање петнаест (15) дана прије дана одржавања јавне расправе.
- (3) Сугестије и примједбе јавности достављају се надлежном одјељењу у писаној форми у року од петнаест (15) дана од дана одржавања јавне расправе.
- (4) Носилац пројекта организује јавну расправу на мјесту које је најближе локацији пројекта за који је израђена студија.
- (5) Надлежно одјељење дужно је да сачини записник о одржаној јавној расправи најкасније у року од седам дана од дана одржавања јавне расправе.

Члан 69 **(Стручна комисија)**

- (1) Оцјену студије врши Стручна комисија састављена од запослених у надлежном одјељењу, коју именује шеф надлежног одјељења (у даљем тексту: комисија).
- (2) У комисију може бити именовано лице са високом стручном спремом одговарајуће струке које није запослено у надлежном одјељењу, уколико је по оцјени комисије за оцјену студије неопходно ангажовати друге стручњаке.
- (3) Комисија оцјењује студију у року од тридесет (30) дана од дана одржавања јавне расправе.
- (4) Студија за коју комисија утврди да садржи недостатке враћа се подносиоцу захтјева на дораду заједно са инструкцијама комисије и достављеним примједбама надлежних органа и заинтересоване јавности.
- (5) Уколико дорађена студија не буде одобрена, нови захтјев са новом студијом може бити поднесен најраније по протеклу периода од три мјесеца од дана достављања рјешења којим се студија одбија.

Члан 70 **(Доношење одлуке о студији)**

- (1) Шеф надлежног одјељења доноси рјешење којим одобрава или одбија студију, у року од тридесет (30) дана од дана оцјењивања студије од стране комисије.
- (2) Студија се одбија уколико:
 - a) се утврди да би пројекат могао изазвати значајно онечишћење животне средине или у значајној мјери угрозити животну средину;
 - b) пројекат није у складу са стратегијом заштите животне средине и акционим планом заштите животне средине Дистрикта;
 - c) пројекат није сагласан с међународним обавезама Босне и Херцеговине по питању заштите животне средине;
 - d) у случају да студија није израђена у складу са овим законом.
- (3) Рјешење о одобравању или одбијању студије доставља се:
 - a) подносиоцу захтјева;

- b) заинтересованој јавности;
- c) другој држави, у случају утврђеног прекограничног утицаја на животну средину.

(4) Достављање рјешења из става 3) овог члана спроводи се у складу са одредбама Закона о управном поступку Брчко дистрикта Босне и Херцеговине и објављује на интернет-страници Владе.

(5) У случају из става 3 тачке c) овог члана достављање се врши посредством надлежног органа Босне и Херцеговине.

Члан 71 **(Важење рјешења о одобравању студије)**

Уколико подносилац захтјева не прибави одобрење за грађење у року од три године од дана пријема рјешења, дужан је да поново прибави рјешење о одобравању студије.

Члан 72 **(Трошкови настали у поступку процјене утицаја)**

(1) Трошкове обавјештавања и омогућавања учешћа јавности у поступку процјене утицаја и друге трошкове настале у поступку процјене утицаја, сноси подносилац захтјева.

(2) Трошкови и методологија обрачуна трошкова насталих у поступку процјене утицаја утврђују се правилником који доноси Влада на предлог надлежног одјељења.

Члан 73 **(Могући утицај пројекта на животну средину у ентитетима и прекогранични утицај на животну средину)**

(1) Када носилац израде студије утврди да пројекат може имати значајан утицај на животну средину друге државе или ентитет, дужан је да изради посебно поглавље у студији с процјеном утицаја на животну средину друге државе или ентитет.

(2) Правила која се односе на процјену утицаја на околину у контексту прекограничних утицаја примјењују се и када постоји таква обавеза по међународним уговорима, односно мултилатералним или билатералним споразумима чији је потписник Босна и Херцеговина.

(3) Надлежно одјељење дужно је да обезбиједи учешће органа надлежних за заштиту животне средине ентитета и друге државе и заинтересоване јавности ентитета и друге државе посредством органа Босне и Херцеговине надлежног за питања заштите животне средине.

ПОГЛАВЉЕ VIII. ЕКОЛОШКА ДОЗВОЛА

Члан 74

(Циљ и сврха издавања еколошке дозволе)

- (1) Еколошка дозвола је управни акт који издаје надлежно одјељење с циљем обезбјеђивања мјера за спречавање и смањење емисија у ваздух, воду, тло, смањење утицаја на становништво, биљни и животињски свијет и спречавање стварања отпада и буке како би се остварио висок ниво заштите животне средине као цјелине.
- (2) Погон или постројење за које је неопходно прибављање еколошке дозволе, не може бити пуштено у рад, односно не може прибавити употребну дозволу без еколошке дозволе.
- (3) Еколошка дозвола се издаје и у случају значајне промјене у раду погона и постројења.
- (4) Еколошка дозвола се не издаје за истраживачке активности, развојне активности или за тестирање нових производа и процеса.
- (5) Правилник којим се утврђују погони и постројења који могу бити пуштени у рад само уколико имају еколошку дозволу издату у складу са одредбама овог закона, доноси Влада на предлог надлежног одјељења.

Члан 75

(Опште обавезе оператора)

- (1) У сврху комплетне заштите животне средине од штетних утицаја дјелатности које се обављају у погону и постројењу, оператор је дужан да обезбједи да погони и постројења буду изграђени и функционишу тако да се:
 - a) не угрожава здравље људи, остварује повољно стање флоре и фауне, не доводи до губитка станишта организама који се налазе на подручју утицаја постројења или не угрожава животна средина због емисије супстанци или од погона и постројења;
 - b) предузму све одговарајуће превентивне мјере за спречавање загађења и не проузрокују загађења изнад граничних вриједности;
 - c) избјегава стварање отпада, на начин да његову количину своди на најмању могућу мјеру или створени отпад поновно користи, рециклира или одлаже на начин да се избјегне и смањи негативан утицај на животну средину;
 - d) ефикасно користе енергетски и природни ресурси;
 - e) предузму мјере за спречавање несрећа и ограничавање њихових посљедица; и
 - f) предузму мјере након престанка рада постројења за избјегавање ризика од онечишћења и за враћање локације на којој се налази погон и постројење, у законом прописано стање животне средине.
- (2) Опште обавезе оператора у ставу 1 овог члана представљају опште обавезе оператора које је оператор дужан да испуни током изградње, рада, одржавања и престанка рада погона и постројења.

(3) За погоне и постројења за које није потребно прибављање еколошке дозволе, надлежно одјељење при издавању других потребних одобрења или дозвола узима у обзир испуњење мјера из става 1 овог члана.

Члан 76 **(Обједињавање еколошке дозволе)**

(1) За више погона и постројења на истој локацији којим управља исти оператер може се поднијети један захтјев за издавање еколошке дозволе.

(2) Захтјев за издавање еколошке дозволе може поднијети и више оператера, ако је погон или постројење технолошка цјелина коју чини више дијелова постројења којима управљају различити оператери.

(3) У случају из става 2 овог члана, еколошком дозволом се утврђују обавезе и одговорности сваког оператера посебно, а сви оператери сматрају се титуларима исте еколошке дозволе и иста се доставља свим оператерима.

(4) Оператер може поднијети захтјев за обједињавање еколошке дозволе приликом обнављања еколошке дозволе, уколико ниједној од дозвола чије се обједињавање тражи није истекао период важења.

(5) Ако се еколошка дозвола издаје за погоне или постројења из става 1 овог члана, свако постројење и погон морају испуњавати услове прописане овим законом.

Члан 77 **(Захтјев за издавање еколошке дозволе)**

(1) Захтјев за издавање еколошке дозволе подноси се надлежном одјељењу у једном примјерку у писаној форми и у једном примјерку у електронској форми.

(2) Захтјев за издавање еколошке дозволе садржи:

- а) податке о подносиоцу захтјева, назив и сједиште оператера, име лица овлашћеног за заступање, број телефона и мејл адресу; и
- б) локацију погона и постројења.

(3) Уз захтјев из става 1 овог члана прилаже се документација која садржи слjedeће податке:

- а) опис погона и постројења;
- б) опис основних и помоћних сировина, осталих материја и енергије која се користи или коју производе погон и постројење;
- с) опис стања локације погона и постројења;
- д) опис извора емисија, природа и количине емисија из погона и постројења на све компоненте животне средине, односно извјештај о нултом стању, као и идентификација значајних утицаја на животну средину;
- е) опис предложених мјера, технологија и других техника за спречавање или уколико то није могуће, смањење емисија из постројења;

- f) опис мјера за спречавање продуковања отпада, као и за повраћај корисног материјала из отпада који продукује постројење;
- g) опис осталих мјера ради усклађивања са основним обавезама оператера, посебно мјера након затварања или рушења погона и постројења;
- h) опис планираних мјера за смањење емисија и опис планираног мониторинга;
- i) извод из планског акта релевантан за заштиту животне средине;
- j) правоснажни водни акт уколико је примјењиво;
- k) нетехнички резиме;
- l) план управљања отпадом, уколико је примјењиво;
- m) извјештај о стању безбједности и/или за спречавање великих несрећа уколико се ради о погону или постројењу које може изазвати велике несреће.

(4) У случају када се за нови погон и постројење или знатну промјену постојећег погона или постројења спроводи процјена утицаја, све релевантне информације прикупљене у поступку процјене утицаја прилажу се уз захтјев за издавање еколошке дозволе, укључујући студију и рјешење о одобрењу студије, уколико је израда студије била неопходна.

(5) Захтјев за издавање еколошке дозволе израђује овлашћено лице за оператера.

Члан 78 **(Учествовање јавности)**

(1) Надлежно одјељење обавјештава заинтересовану јавност о поднесеном захтјеву за издавање еколошке дозволе и објављује захтјев са приложеном документацијом на интернет-страници Владе.

(2) Заинтересована јавност има право да достави надлежном одјељењу мишљења, примједбе и сугестије о захтјеву и приложеној документацији у писаној форми, у року од тридесет (30) дана од дана објављивања информације из става 1 овог члана.

Члан 79 **(Издавање еколошке дозволе)**

(1) Надлежно одјељење издаје еколошку дозволу у року од деведесет (90) дана од дана пријема уредног захтјева.

(2) Еколошка дозвола садржи:

- a) граничне вриједности емисија засноване на важећим прописима или најбољим расположивим техникама, по свакој емисијској тачки;
- b) мјере за заштиту свих компоненти животне средине које су погођене емисијом;
- c) мјере за управљање отпадом који производи погон и постројење, ако је примјењиво;
- d) мјере заштите од буке и вибрација, ако је примјењиво;
- e) мјере за спречавање или минимизирање прекограничног онечишћења животне средине;
- f) систем праћења емисија уз одређивање методологије и учесталости мјерења;
- g) услове и мјере за спречавање великих несрећа, ако је примјењиво;
- h) мјере санације након престанка рада постројења;

- i) мјере везане за услове рада у ванредним ситуацијама;
- j) износ осигурања за евентуалну штету проузроковану загађењем животне средине, ако је примјењиво.

(3) Када стандард квалитета животне средине захтијева строже мјере у односу на оне које су утврђене посебним прописима којима су регулисане граничне вриједности емисија, у еколошку дозволу се уносе додатне или строже мјере како би се постигао стандард квалитета животне средине.

(4) Када стандард квалитета животне средине захтијева строже мјере у односу на оне које су оствариве примјеном најбољих расположивих техника, у еколошку дозволу се укључују додатне или строже мјере које могу да се односе на ограничење радних сати, коришћење мање онечишћујућих горива и томе слично.

(5) Све мјере садржане у еколошкој дозволи су обавезно праћене утврђеним роком за њихову реализацију.

(6) Нацрт рјешења о издавању еколошке дозволе објављује се на интернет-страници Владе.

(7) Рок за доставу сугестија и мишљења јавности на нацрт рјешења је осам дана од дана објављивања.

Члан 80

(Достава еколошке дозволе и право на жалбу)

(1) Еколошка дозвола се доставља истовремено подносиоцу захтјева, надлежном инспектору и заинтересованој странци.

(2) Еколошка дозвола се издаје на период од пет година.

(3) Против рјешења о издавању еколошке дозволе може се изјавити жалба Апелационој комисији.

Члан 81

(Обавезе оператера након прибављања еколошке дозволе)

(1) Оператер је обавезан:

- a) да спроводи праћење емисија и утицаја које изазивају погон и постројење;
- b) да обезбиједи провјеру усклађености рада погона и постројења сагласно роковима, мјерама и праћењем како су предвиђени еколошком дозволом;
- c) да доставља надлежном одјељењу извјештај о извршеном мјерењу емисија у ваздух, годишњи извјештај о врстама, количини и начину збрињавања отпада, извјештај о мониторингу буке и другим мјерама прописаним еколошком дозволом;
- d) да отклони недостатке утврђене приликом надзора над радом погона и постројења без одлагања;
- e) да обезбиједи одговарајуће одржавање погона и постројења, као и редовну контролу над радом техничких уређаја;

- f) да без одлагања предузме санационе мјере с циљем поновног успостављања усклађености са еколошком дозволом и прописима, у случају несрећа које воде прекорачењу граничних вриједности емисија;
- g) да смањи или привремено обустави рад погона и постројења, уколико несрећа може проузроковати озбиљну пријетњу по људско здравље или животну средину.

(2) Оператер доставља надлежном одјељењу извјештај о поступању по основу извршеног инспекцијског надзора и предузетим санационим мјерама које су наложене у случају утврђених недостатака.

Члан 82

(Одбацивање, односно одбијање захтјева за издавање еколошке дозволе)

- (1) Захтјев који није допуњен ни у накнадно достављеном року надлежно одјељење одбацује у складу са Законом о управном поступку Брчко дистрикта Босне и Херцеговине.
- (2) Надлежно одјељење одбија захтјев за издавање еколошке дозволе уколико:
 - a) садржи нетачне податке који су од утицаја за издавање еколошке дозволе; и
 - b) не садржи потребну документацију из које се несумњиво могу утврдити утицаји на животну средину, односно документација није сачињена у складу с правним, еколошким и здравственим стандардима.
- (3) Рјешење којим се захтјев за издавање еколошке дозволе одбија доставља се подносиоцу у року од седам дана од дана доношења рјешења и о томе се обавјештава надлежни инспектор.

Члан 83

(Обнављање еколошке дозволе)

- (1) Обнављање еколошке дозволе врши се на захтјев оператера који се подноси надлежном одјељењу најкасније деведесет (90) дана прије истека периода важења еколошке дозволе.
- (2) Надлежно одјељење врши обнављање еколошке дозволе сваких пет година.
- (3) Оператер уз захтјев за обнављање еколошке дозволе, поред идентификационих податка, адресе, контакт-телефона и мејл адресе, доставља извјештај о праћењу и вршењу мјерења предвиђених еколошком дозволом.
- (4) Након разматрања захтјева и информација из извјештаја достављених од стране оператера који подноси захтјев за обнављање еколошке дозволе, надлежно одјељење:
 - a) у року од шездесет (60) дана издаје обновљену еколошку дозволу или
 - b) одбија захтјев за обнављање еколошке дозволе.
- (5) Уколико оператер не поднесе захтјев за обнављање еколошке дозволе сагласно одредбама става 1 овог члана, надлежно одјељење доноси рјешење којим се утврђује престанак важења еколошке дозволе и о томе извјештава надлежног инспектора.

(6) Одредбе о учешћу јавности у поступку прибављања еколошке дозволе сходно се примјењују у поступку обнављања еколошке дозволе.

Члан 84 **(Поновно разматрање и измјене еколошке дозволе)**

(1) Надлежно одјељење поново разматра, односно ревидира услове утврђене еколошком дозволом и врши измјене еколошке дозволе, уколико:

- а) је дошло до значајних промјена у најбољим расположивим техникама које омогућују знатно смањење штетних емисија или
- б) безбједност одвијања рада и дјелатности захтијева употребу других технологија.

(2) Надлежно одјељење може поново разматрати еколошку дозволу, уколико постоји захтјев надлежног инспектора и заинтересованих страна које живе на подручју рада погона и постројења, којим се тврди да рад погона и постројења може имати негативан утицај и угрожавати или представљати опасност по животну средину и здравље.

(3) Уколико су измјене погона и постројења ради прилагођавања захтјевима у подручју заштите животне средине могуће и резултирале би мање штетним утицајима на животну средину и здравље, надлежно одјељење налаже оператеру израду плана прилагођавања с мјерама и роковима достизања најбољих расположивих резултата и усклађивање са одредбама овог закона и прописа за спровођење.

(4) Одредбе о учешћу јавности у поступку прибављања еколошке дозволе сходно се примјењују и у поступку поновног разматрања и измјена еколошке дозволе.

Члан 85 **(Промјена у раду)**

(1) Уколико оператер погона и постројења током трајања важења издате еколошке дозволе планира промјену природе или функционисања постројења или проширење постројења или промјену сировине која може утицати на околину, дужан је да о томе писмено обавијести надлежно одјељење.

(2) Обавјештење из става 1 овог члана садржи податке о постојећем погону и постројењу и планираној промјени рада, укључујући и друге податке важне за утврђивање значаја промјене у раду.

(3) Ако приликом разматрања захтјева утврди да производња, употреба енергије, коришћење воде, коришћење простора, емисије или производња отпада прелази 25% (двадесет пет посто) од раније утврђених вриједности, надлежно одјељење утврђује да је промјена у раду значајна.

(4) Уколико су за утврђивање да ли је промјена у раду значајна потребне додатне стручне квалификације, надлежно одјељење може да затражи од оператера да достави мишљење лица овлашћеног за израду аката из области заштите животне средине, о могућим утицајима предложене промјене на животну средину.

(5) Надлежно одјељење одлучује у року од тридесет (30) дана од дана добијања потребних података о томе да ли је промјена значајна те о томе обавјештава оператера и позва га да поднесе нови захтјев за издавање еколошке дозволе, који садржи податке о постојећем и планираном дијелу погона и постројења.

(6) На поступак издавања еколошке дозволе у случају промјене у раду сходно се примјењују одредбе овог закона о издавању еколошке дозволе.

Члан 86 (Престанак рада)

(1) Када погон и постројење за које је издата еколошка дозвола престану с радом, оператер је дужан да поступи сагласно еколошкој дозволи те да о томе обавијести надлежно одјељење и инспектора у писаној форми.

(2) Стечајни управник обавјештава надлежно одјељење о покренутом стечајном поступку као и о могућности спровођења мјера и праћења наведених у еколошкој дозволи.

(3) Након што надлежно одјељење утврди да су околности из става 1 овог члана испуњене, доноси рјешење о престанку важења еколошке дозволе те рјешење објављује на интернет-страници Владе.

Члан 87 (Престанак важења еколошке дозволе)

(1) Еколошка дозвола престаје да важи уколико:

- a) оператер поднесе захтјев за престанак важења еколошке дозволе;
- b) се утврди да оператер није обавијестио надлежно одјељење о значајним промјенама на погону и постројењу;
- c) оператер престане да испуњава услове и мјере утврђене у еколошкој дозволи;
- d) надлежни инспектор утврди да оператер не испуњава обавезе из еколошке дозволе;
- e) се накнадно утврди да је оператер добио еколошку дозволу на основу погрешних и лажних података или кривотворене документације;
- f) погон и постројење за које је издата еколошка дозвола не раде дуже од једне године;
- g) оператер не врши мониторинг и не доставља извјештаје о мјерењима у роковима како су утврђени еколошком дозволом, односно не спроводи друге обавезе утврђене еколошком дозволом;
- h) оператер не поступи по налогу надлежног инспектора према записнику о извршеном инспекцијском прегледу; и
- i) је окончан поступак ликвидације.

(2) Ако се утврди постојање једне или више околности из става 1 овог члана, надлежно одјељење доноси рјешење о престанку важења еколошке дозволе, које доставља оператеру и надлежном инспектору.

(3) Против рјешења о престанку важења еколошке дозволе може се изјавити жалба Апелационој комисији.

(4) Жалба на рјешење о престанку важења еколошке дозволе не одгађа извршење.

(5) Рјешењем о престанку важења еколошке дозволе утврђују се обавеза и обвезник извршења мјера санације за погон, постројење и локацију на којој се погон и постројење налазе, послије престанка активности, како би се избјегао ризик по животну средину, здравље и материјална добра.

Члан 88 (Граничне вриједности емисија)

Граничне вриједности емисија које су прописане и садржане у еколошкој дозволи, засноване су на прописима којима се дефинишу граничне вриједности емисија, а који се усаглашавају с најбољим расположивим техникама (ВАТ (Best Available Technics)).

Члан 89 (Утврђивање најбоље расположиве технике)

(1) Најбоље расположиве технике утврђују се у форми техничких упутстава.

(2) Техничка упутства припремају радне групе које именује Влада на предлог надлежног одјељења.

(3) За дјелатности за које нису дефинисане најбоље расположиве технике у складу са одредбама овог члана, примјењују се најбоље технике ЕУ.

(4) Информације о развоју техничких упутстава доступне су јавности.

(5) Дјелатности за које се утврђују најбоље расположиве технике, однос с референтним документима за најбоље расположиве технике и примјена других докумената о најбољим расположивим техникама, критеријумима за одређивање најбољих расположивих техника, садржају техничких упутстава о најбољим расположивим техникама и доношењу одлука и начин рада радних група за израду и ажурирање техничких упутстава о најбољим расположивим техникама утврђују се правилником који доноси Влада на предлог надлежног одјељења.

Члан 90 (Регистар еколошких дозвола)

(1) Надлежно одјељење успоставља и води регистар еколошких дозвола.

(2) Садржај и начин вођења Регистра еколошких дозвола утврђују се правилником који доноси Влада на предлог надлежног одјељења.

ПОГЛАВЉЕ IX. СПРЕЧАВАЊЕ ВЕЛИКИХ НЕСРЕЋА

Члан 91

(Спречавање великих несрећа и надзор над великим несрећама)

(1) Оператер погона и постројења, укључујући складишта, који изазивају велику несрећу, због присуства опасних супстанци у количинама изнад граничних вриједности утврђених посебним прописима, дужан је:

- а) да достави надлежном одјељењу податке о свим пријетећим опасностима од штете у животној средини или о сумњи на такву опасност;
- б) да предузме потребне мјере с циљем спречавања опасности од велике несреће;
- с) да тражи упутства о потребним мјерама које је неопходно предузети.

(2) Оператер је дужан у било које вријеме надлежном одјељењу и надлежном инспектору да достави доказе о предузетим мјерама.

(3) Уколико надлежно одјељење добије информације о пријетећој опасности од штете по животну средину, а не може утврдити оператера или оператер не сноси одговорност, надлежно одјељење је дужно да обавијести Одјељење за јавну безбједност и надлежног инспектора.

Члан 92

(Обавеза оператера погона или постројења које може изазвати велику несрећу)

(1) Оператер погона и постројења или складишта из члана 91 става 1 овог закона дужан је надлежном одјељењу да достави обавјештење са сљедећим подацима:

- а) име одговорног лица и адресу регистрованог мјеста сједишта погона и постројења или складишта;
- б) информације о присутним опасним супстанцама у погону, постројењу или складишту;
- с) количину и физички облик опасних супстанци у погону и постројењу или складишту;
- д) опис погона, постројења и складишта;
- е) непосредно окружење погона, постројења или складишта који могу проузроковати велику несрећу или погоршати њене посљедице.

(2) Подаци из става 1 овог члана достављају се надлежном одјељењу уз захтјев за издавање еколошке дозволе.

(3) У случају значајног повећања у количини или значајне промјене у природи или физичком облику присутне опасне супстанце или сваке промјене поступка у којем се користи опасна супстанца, промјене у раду погона и постројења или уређаја која би могла знатно утицати на опасност од велике несреће или трајног затварања погона и постројења или складишта оператер је дужан да без одлагања обавијести надлежно одјељење.

Члан 93 **(Обавјештавање о великим несрећама)**

(1) Оператер погона и постројења или складишта дужан је да у што краћем року обавијести надлежно одјељење, орган надлежан за питања цивилне заштите и надлежног инспектора, те достави податке о:

- a) околностима великих несрећа;
- b) присутним опасним супстанцама;
- c) процјени утицаја великих несрећа; и
- d) предузетим хитним мјерама.

(2) Оператер је дужан да обавијести надлежно одјељење о предузетим мјерама за ублажавање последица несреће великих размјера и спречавање појаве нових.

(3) Оператер је дужан да сваку нову информацију везану за несрећу великих размјера достави надлежном одјељењу, Одјељењу за јавну безбједност и надлежном инспектору.

(4) Физичка или правна лица која су погођена или постоји вјероватност да ће бити погођена штетом у животној средини, која имају оправдан интерес у вези са одлукама о животној средини која се односе на штету насталу несрећом великих размјера или која се позивају на повреде права имају право да пријаве надлежном инспектору све случајеве штете у животној средини или опасности од штете које су им познате, као и да захтијевају предузимање мјера како би се штета спријечила, или смањила штета проузрокована великим несрећама.

Члан 94 **(План спречавања великих несрећа)**

(1) Оператер погона и постројења или складишта из члана 91 овог закона дужан је да припреми план спречавања велике несреће (у даљем тексту: план) и да обезбиједи спровођење плана којим се постиже висок ниво заштите људи и животне средине путем одговарајућих средстава, структура и система управљања, организације и кадрова, идентификације и процјене опасности, надзор над радом, планирањем интервентних мјера и спровођењем мониторинга погона и постројења.

(2) Оператер је дужан да припреми план те изврши процјену стања безбједности за нове погоне и постројења или складишта у року од најмање три мјесеца прије почетка градње.

(3) План из става 1 овог члана доставља се надлежном одјељењу, инспектору и Одјељењу за јавну безбједност уз захтјев за издавање еколошке дозволе.

Члан 95 **(Извјештај о стању безбједности)**

(1) За погон, постројење или складиште у којима су присутне опасне супстанце у количинама утврђеним посебним прописима, оператер је дужан да сачини извјештај о стању безбједности којим се утврђују:

- a) план спречавања великих несрећа и систем безбједносног управљања за његово спровођење;
- b) процјена ризика појаве великих несрећа те мјере предузете за њихово идентификовање и ограничавање посљедица;
- c) безбједносне мјере укључене у пројектовање, градњу, функционисање и одржавање погона и постројења; и
- d) план интервенција.

(2) Оператер ревидира извјештај о стању безбједности најмање сваке три године.

(3) На захтјев надлежног одјељења или инспектора, оператер је дужан да сачини измјене извјештаја о стању безбједности са образложењем за новонастале околности и нове технологије у вези с питањима безбједности.

(4) Извјештај о стању безбједности за постојећи погон, постројење или складиште доставља се надлежном одјељењу, Одјељењу за јавну безбједност и инспектору најкасније у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

(5) Одјељење за јавну безбједност објављује извјештај о стању безбједности на интернет-страници Владе.

Члан 96

(Промјена у раду погона, постројења или складишта)

(1) У случају промјена у раду погона и постројења или промјена количине опасних супстанци које могу узроковати велике несреће оператер је дужан да преиспита и, уколико је неопходно, ажурира план.

(2) У случају престанка рада погона, постројења или складишта, оператер је дужан да писмено обавијести надлежно одјељење о испуњавању услова утврђених еколошком дозволом који се односе на мјере предузете након што је постројење, погон или складиште престало с радом.

Члан 97

(Поступак у случају престанка рада погона, постројења или складишта)

(1) По коначном обустављању активности погона и постројења или складишта за које је издата еколошка дозвола, оператер путем овлашћених лица врши процјену стања контаминације тла и подземних вода опасним супстанцама које су коришћене или су произведене у погону и постројењу или складишту или су испуштане из погона и постројења или складишта.

(2) Када је погон, постројење или складиште узроковало значајно загађење тла или подземних вода опасним супстанцама у поређењу с нултим стањем, оператер је дужан да предузме потребне мјере за санацију тог стања, како би се локација вратила у првобитно стање.

(3) Након коначног обустављања активности у погону и постројењу или складишту и у случају када контаминација тла и подземних вода на локацији представља значајну пријетњу здрављу или животној средини као резултат активности које је обављао оператер и узимајући у обзир услове локације погона, постројења или складишта

утврђене нултим стањем, оператер је дужан да предузме потребне радње с циљем уклањања, контроле, ограничавања или смањења присуства опасних супстанци тако да локација, узимајући у обзир њено тренутно и будуће коришћење, не представља ризик.

(4) Надлежно одјељење информише јавност о мјерама предузетим од стране оператера након коначне обуставе рада погона и постројења или складишта.

Члан 98 (Информације о безбједносним мјерама)

(1) Оператер је дужан да достави информације о безбједносним мјерама надлежном одјељењу и Одјељењу за јавну безбједност, правним и физичким лицима на које могу утицати велике несреће као резултат рада погона и постројења, односно као резултат ускладиштених опасних супстанци.

(2) Информација о безбједносним мјерама ревидира се сваке три године или се ажурира по потреби у случају промјена у раду у року од шест мјесеци након извршене промјене.

(3) Информације из става 1 овог члана надлежно одјељење објављује на интернет-страници Владе.

Члан 99 (Домино ефекат)

(1) На основу извјештаја о стању безбједности, Одјељење за јавну безбједност и надлежно одјељење су дужни да идентификују погоне и постројења или складишта у којима постоји могућност појаве посљедица изазваних великим несрећама или та могућност може бити повећана због локације или близине таквог погона или постројења, те изврше идентификацију опасних супстанци.

(2) Одјељење за јавну безбједност и надлежно одјељење дужни су да обезбиједу размјену информација о идентификацији погона и постројења или складишта што би требало да омогући оператерима да при изради плана спречавања великих несрећа, размотре укупан ризик и могућност појаве таквих несрећа.

(3) Оператери погона и постројења или складишта из става 1 овог члана дужни су да сарађују на информисању јавности и достављању информација надлежном одјељењу ради припреме како интерних тако и спољних планова интервенције.

(4) Садржај извјештаја о безбједносним мјерама и плановима интервенције утврђује се правилником који доноси Влада, на предлог надлежног одјељења.

Члан 100 (Интерни и спољни планови интервенције)

(1) Оператер је дужан да изради интерни план интервенције са садржаним мјерама које се предузимају у случају великих несрећа и достави га надлежном одјељењу и Одјељењу за јавну безбједност ради израде спољних планова интервенције за мјере које се предузимају ван погона и постројења или складишта.

- (2) План интерне и спољне интервенције укључује мјере које се предузимају ради:
- a) контролисања несреће на начин да се последице такве несреће сведу на најмању могућу мјеру и ограничи њихов штетан утицај на људе, животну средину и имовину;
 - b) информисања јавности и надлежних служби;
 - c) омогућавања ревитализације и санације велике несреће.
- (3) Приликом израде интерних и спољних планова мора се узети у обзир удаљеност између погона и постројења или складишта од стамбених подручја, јавних мјеста и подручја посебне природне осјетљивости или интереса.
- (4) Интерни и спољни планови интервенција морају бити примијењени без одлагања у случају велике несреће или у случају појаве инцидента који би могао довести до велике несреће.

ПОГЛАВЉЕ X. СИСТЕМ ЕКО-ОЗНАЧАВАЊА

Члан 101 (Систем еко-означавања)

- (1) Систем еко-означавања успоставља се ради подстицања израде, производње, маркетинга и употребе производа са смањеним утицајем на животну средину у односу на укупан период трајања тог производа, као и ради боље информисаности потрошача о утицају производа на животну средину.
- (2) Еко-ознака се додјељује производима и услугама широке потрошње који задовољавају високе стандарде заштите животне средине у току животног вијека производа, нарочито ако се њиховом производњом, односно пружањем услуге смањује потрошња енергетских ресурса, емисија штетних и опасних супстанци, производња отпада и потрошња природних ресурса.

Члан 102 (Додјела еко-ознаке)

- (1) Еко-ознака додјељује се на основу захтјева поднесених од произвођача, увозника, пружалаца услуга и трговаца.
- (2) Еко-ознака се додјељује производима који су произведени и услугама које се пружају у Дистрикту у складу са еколошким стандардима, критеријумима еко-ознака успостављеним према групи производа и услуга и основним условима за заштиту животне средине.

Члан 103 (Поступак додјеле еко-ознаке)

- (1) Поступак додјеле еко-ознаке спроводи надлежно одјељење.

(2) Производи и услуге којима се додјељује еко-ознака разврстани су у групе производа и услуга.

(3) Услови коришћења еко-ознака и одузимање еко-ознака утврђују се уговором који надлежно одјељење закључује с подносиоцем захтјева.

(4) Поступак додјеле еко-ознаке, изглед еко-ознаке, групе производа и услуга, критеријуми за додјелу према успостављеним групама и регистар еко-ознака, трошкови обраде захтјева за додјелу еко-ознака као и надзор над коришћењем еко-ознака уређују се правилником који доноси Влада на предлог шефа надлежног одјељења.

Члан 104

(Одлука о додјели еко-ознаке)

(1) Одлуку о додјели еко-ознаке доноси надлежно одјељење.

(2) Еко-ознака додјељује се на период од четири године.

Члан 105

(Регистар еко-ознака)

(1) Одјељење успоставља и води регистар еко-ознака.

(2) Садржај и начин вођења регистра из става 1 овог члана уређује се подзаконским актом из члана 103 става 4 овог закона.

ПОГЛАВЉЕ XI. ФИНАНСИРАЊЕ ЗАШТИТЕ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ И ЕКОНОМСКИ ИНСТРУМЕНТИ

Члан 106

(Средства за финансирање заштите животне средине)

(1) Средства за финансирање заштите животне средине обезбјеђују се из:

- a) буџета Дистрикта;
- b) донација;
- c) кредита или међународне помоћи;
- d) других извора.

(2) Средства за финансирање заштите животне средине користе се за:

- a) очување, заштиту и унапређивање стања животне средине;
- b) учешће с другим нивоима власти у испуњавању обавеза Босне и Херцеговине које произлазе из међународних споразума и сличних аката, а тичу се заштите животне средине;
- c) спречавање штете или отклањање посљедица штете настале по животну средину у случају када се не може утврдити одговорност за насталу штету;

d) предузимање мјера с циљем унапређивања заштите животне средине, као што су развој система информисања, истраживање јавности и друге активности за заштиту животне средине.

Члан 107 **(Фонд за заштиту животне средине)**

- (1) Влада може посебном одлуком успоставити фонд за заштиту животне средине.
- (2) Одлуком из става 1 овог члана утврђују се извори средстава за финансирање фонда за заштиту животне средине, начин прикупљања намјенских средства за заштиту компоненти животне средине и начин расподеле и управљања тим средствима.

ПОГЛАВЉЕ XII. ОДГОВОРНОСТ ЗА ЗАШТИТУ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

Члан 108 **(Активности на заштити животне средине)**

Правно и физичко лице дужно је, у обављању своје активности, да обезбиједи заштиту животне средине:

- a) примјеном прописа о заштити животне средине;
- b) одрживим коришћењем природних ресурса, добара и енергије;
- c) увођењем енергетски ефикаснијих технологија и коришћење обновљивих извора енергије;
- d) употребом производа, процеса, технологија и праксе који мање угрожавају животну средину;
- e) предузимањем мјера превенције или отклањања посљедица угрожавања и штете по животну средину;
- f) вођењем евиденције о потрошњи сировина и енергије, испуштању загађујућих материја и енергије, класификацији, карактеристикама и количинама отпада;
- g) контролом активности и рада погона и постројења или складишта који могу представљати ризик или проузроковати опасност по животну средину и здравље људи; и
- h) примјеном других мјера у складу са законом.

Члан 109 **(Одговорност за штету насталу загађењем животне средине)**

- (1) За штету насталу загађењем животне средине одговоран је загађивач, у складу с начелом из члана 14 овог закона.
- (2) За загађивање животне средине одговорност сноси правно или физичко лице, односно одговорно лице у правном лицу, које је својим чињењем или нечињењем изазвало загађивање животне средине.

Члан 110
(Накнада штете)

(1) Загађивач који проузрокује штету загађивањем животне средине дужан је да предузме неопходне мјере ради смањења штете у животној средини и уклањање даљих ризика или опасности или мјере санације штете у животној средини.

(2) Ако се штета из става 1 овог члана не може санирати одговарајућим мјерама, лице које је проузроковало штету дужно је да надокнади проузроковану штету.

Члан 111
(Врсте трошкова)

Трошкови предузимања мјера за смањење штете и трошкови санирања настале штете обухватају трошкове:

- а) хитне интервенције;
- б) директне и индиректне санације и успостављања стања прије настанка штете; и
- с) накнаде лицима директно погођеним загађивањем животне средине.

Члан 112
(Ослобађање од одговорности)

(1) Правно или физичко лице може се ослободити од одговорности за штету у случају да је загађење животне средине наступило усљед:

- а) ванредног стања или више силе;
- б) чињења или нечињења трећег лица с намјером наношења штете;
- с) спровођења наредби и мјера за спречавање велике несреће.

(2) Лице из става 1 овог члана може се потпуно или дјелимично ослободити од одговорности за штету уколико докаже да је примијенило одговарајуће мјере заштите које су околности захтијевале да би спријечило или ублажило штету.

Члан 113
(Осигурање за штету)

Оператер који обавља дјелатност опасну по животну средину дужан је путем осигурања или на други начин да обезбиједи средства за накнаду трошкова из чланова 109 и 110 овог закона и штете настале загађењем животне средине.

Члан 114
(Примјена Закона о облигационим односима)

На питање одговорности за штету и накнаде штете проузроковане животној средини примјењује се Закон о облигационим односима.

ПОГЛАВЉЕ XIII. НАДЗОР И ПРЕКРШАЈНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 115 (Управни надзор)

Надзор над спровођењем овог закона и подзаконских аката донесених на основу овог закона врши надлежно одјељење.

Члан 116 (Инспекцијски надзор)

Инспекцијски надзор над примјеном овог закона врши инспекција за заштиту животне средине.

Члан 117 (Овлашћења инспекције за заштиту животне средине)

У спровођењу инспекцијског надзора надлежни инспектор, поред општих овлашћења прописаних Законом о инспекцијама Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, има овлашћење да наложи мјеру:

- a) отклањања утврђених недостатака и неправилности у раду постројења, који за посљедицу имају или могу имати загађење животне средине;
- b) привремене забране обављања рада постројења или обављања дјелатности у производном поступку, који за посљедицу имају или могу имати загађење животне средине, док се недостаци или неправилности у раду не отклоне;
- c) привремене забране коришћења уређаја и опреме, који за посљедицу имају или могу имати загађење животне средине, док се недостаци или неправилности у раду не отклоне;
- d) привремене забране обављања дјелатности у производном поступку, коришћење уређаја и опреме, који за посљедицу имају загађење животне средине великих размјера;
- e) обустављања радова, уколико се радови обављају на начин који није у складу са условима утврђеним у студији утицаја на животну средину, односно у еколошкој дозволи.

Члан 118 (Новчане казне)

(1) Новчаном казном од 10.000,00 КМ до 100.000,00 КМ казниће се за прекршај правно лице које:

- a) изгради погон или постројење или руководи радом погона или постројења или обавља активности без израде студије, у складу с чланом 65 овог закона;
- b) изгради погон или постројење или руководи радом погона или постројења или обавља активности без прибављања еколошке дозволе (члан 74 овог закона);
- c) не спроводи мјере утврђене еколошком дозволом из члана 79 овог закона;
- d) не обавља праћење емисије, на начин прописан у члану 81 ставу 1 тачки а) овог закона;
- e) не доставља надлежном одјељењу и инспектору извјештај о резултатима праћења из члана 81 става 2 тачке с) овог закона;
- f) не спроведе мјере утврђене рјешењем у случају из члана 84 става 3 овог закона;

- g) изврши промјену природе, функционисања или проширења погона или постројења супротно одредаба члана 85 овог закона;
 - h) не достави податке сагласно одредбама члана 91 става 1 овог закона;
 - i) не сачини план спречавања велике несреће из члана 94 овог закона;
 - j) не достави извјештај о стању безбједности сагласно одредбама члана 95 овог закона;
 - k) не изврши процјену стања контаминације тла и подземних вода и не предузме мјере за санацију тла и подземних вода из члана 97 овог закона;
 - l) не обезбиједи средства за накнаду штете из члана 110 овог закона.
- (2) За прекршаје из става 1 овог члана казниће се одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 1.000,00 КМ до 20.000,00 КМ.
- (3) За прекршаје из става 1 овог члана казниће се физичко лице новчаном казном од 1.000,00 КМ до 10.000,00 КМ.

ДИО ТРЕЋИ – ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 119 (Прелазне одредбе)

Постојећи погон, постројење или складиште дужно је да сачини план спречавања велике несреће, у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 120 (Рок за доношење подзаконских аката)

(1) Влада је дужна да у року од дванаест мјесеци донесе подзаконске акте прописане овим законом.

(2) Шеф Одјелења је дужан да у року од дванаест мјесеци донесе подзаконске акте прописане овим законом.

Члан 121 (Примјена подзаконских аката)

До доношења подзаконских аката из члана 120 овог закона примјењују се подзаконски акти који су били на снази прије ступања на снагу овог закона, изузев одредаба које су у супротности са овим законом.

Члан 122 (Започети поступци)

Поступци који до дана ступања на снагу овог закона нису правоснажно завршени завршиће се по одредбама закона који је био на снази у вријеме покретања поступка.

Члан 123
(Стављање ван снаге)

Ступањем на снагу овог закона ставља се ван снаге Закон о заштити животне средине („Службени гласник Брчко дистрикта БиХ“, бројеви 24/04, 1/05, 19/07 и 9/09).

Члан 124
(Ступање на снагу)

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у Службеном гласнику Брчко дистрикта Босне и Херцеговине.

Број: 01-02-4863/24
Брчко, 4. септембра 2024. године

ПРЕДСЈЕДНИК
СКУПШТИНЕ БРЧКО ДИСТРИКТА БиХ
Мр сц. Сениша Милић